

DĚDICTVÍ OTCO
ZACHOVEJ NAM, PANE!

EVANGELIUM

na neděli XXI. po Sv.
Duchu, Mt.18,23-35:

V tom čase pověděl Ježíš svým učedníkům toto podobenství: "Nebeské království je podobno králi, který chtěl vyúčtovat se svými služebníky. A když začal účtovat, byl mu přiveden jeden, který mu byl dlužen deset tisíc hřiven. Když neměl čím zaplatit, rozkázal pán prodati ho i jeho manželku, děti i všechno, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a prosil ho: 'Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím.' I slitoval se pán nad oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však onen služebník vyšel, potkal jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů. I chytil ho a rdousil se slovy: 'Zaplať co jsi dlužen.' A jeho spoluslužebník padl na kolena a prosil ho: 'Měj se mnou strpení a všechno ti zaplatím.' Než on nechtěl, ale šel a vsadil ho do žaláře, dokud nezaplatí dluh. Když jeho spoluslužebník

N E D Ě L E

MISIJNÍ VĚSTNÍK

Vydáván péčí Cyrilomethodějské ligy v Kanadě

SUNDAY
RELIGIOUS
WEEKLY
LETTER

BOX 113
CHATHAM, ONT.
CANADA

Č.9.

3. listopadu 1957.

O O Č I S T C I .

Měsíc listopad je věnován památce duší v očistci.

Očistec je místo nebo stav časného trestu zemřelých, kteří zesnuli ve stavu milosti Boží, ale nebyli prosti lehkých hříchů a nebo neučinili zadost za všechna svá provinění.

Dokud není duše dokonale čistá, nemůže přijít do nebe, jak praví Písmo sv.: 'Oči Boží jsou příliš čisté než aby mohly patřiti na zlo' (Hab.1,3). Na druhé straně, duše, které při smrti měly jen lehké hříchy nebo jejichž těžké hříchy byly odpuštěny ale trest za ně ještě neodpykán, nezasluhují si věčné zavržení. Proto Církev učí, že si v očistci odpykávají časné tresty, dokud nejsou připraveny, aby mohly býti přijaty do nebe a že my můžeme a máme jim pomáhat modlitbou a mší svatou. - Tuto pravdu poznáváme z Písma sv.: V II. knize Machabejských (13,34-46) čteme, jak Juda Machabejský poslal 12.000 drachem stříbra do Jerusalema, aby tam byla obětována oběť za vojíny, kteří padli ve spravedlivém boji, ale poskvrnění amulety z pohanských chrámů, neboť je dobré a svaté za mrtvé se modlití, aby byli očistěni od hříchů... Pán Ježíš praví (Mt.12,32), že 'Kdo mluví proti Duchu Svatému, tomu nebude odpuštěno ani na tomto ani na onom světě', a sv. Augustin vysvětluje, že tedy některé (lehké) hříchy budou odpuštěny na onom světě (v očistci)... Sv. Pavel mluví o ohni, ve kterém bude po smrti dílo každého člověka zkoumáno: Jestliže budoval svůj život na jediném pravém základě, jímž je Kristus, pak jeho nepravosti budou ohněm (očistcovým) stráveny, ale on ohněm očistěn a zachráněn (1.Kor.3,11-15).

Tradice církevní od prvních dob vyzývá věřící k modlitbě za v Pánu zesnulé: Tertulián nazývá modlitbu za mrtvé příkazem apoštolů, a vyzývá vdovy, aby se modlily za své mrtvé manžele vyprošující jim pokoj duše a přinášely za ně oběti ve výročí jejich smrti. V katakombách nalézáme na hrobech nápisy vyjadřující slova naděje a prosby o pokoj a lehké odpočinutí zemřelých, a křesťané se ve výroční dny jejich smrti scházeli u jejich hrobů k modlitbám za spásu jejich duší...

Církev nás vybízí, abychom se za v Pánu zesnulé modlili, přinášeli za ně oběti dobrých skutků, získávali pro ně odpustky, a dávali za ně obětovat mši svatou, podle slov sv. Cypriána, že duším zesnulých se dostává pomoci zvláště 'když Svatá obětina spočívá na oltáři'. Církev také udělila 18.XII.1885 zvláštní požehnání na 'Heroický Akt', jímž člen Církve bojující na zemi obětuje Bohu za členy Církve trpící v očistci všechny své zásluhy, které získá za své dobré skutky během celého svého života i které mu budou získány po smrti... Můžeme se také ve svých po-

viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili, a šli a pověděli svému pánovi všechno, co se událo. I zavolal si ho jeho pán a řekl mu: "Ničemný služebníku, celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mne prosil. Neslušelo se tedy, aby ses i ty slitoval nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se já slitoval nad tebou?" I rozhněval se jeho pán a odevzdal ho mučitelům, dokud mu nezaplatí celý dluh. - Tak i můj Otec nebeský učiní vám, neodpustíte-li každý bratru svému ze srdce."

POUČENÍ:

Pán Bůh nám odpouští všechny naše hříchy, kterými Jej urážíme, když jich litujeme, z nich se vyznáme a Jej za odpuštění prosíme. Žádá od nás, abychom i my byli ochotni odpustit bližním svým jejich provinění proti nám, jak nás tomu učí Kristus Pán v modlitbě "Otče náš": "Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům." Když nechceme odpustit bližním svým, svoláváme na sebe Boží trest.

CÍRKEVNÍ KALENDÁŘ:
-Pon. 4. 11.: sv. Karla Boromejského, biskupa a vyznavače; -Str. 6. 11.: všech svatých Tovaryšstva Ježíšova.

MŠE SV. - HOLY MASS:
-22. X.: za rodinu Kočíšovu; -3. XI.: za naše dobrodince a krajanů; -5. XI. dc. Martin a M. Kenny.

HVĚZDE MOŘSKÉ.

Jan V. Svárovský.

Ó Matko přesvatá! Když noc se chýlí v kraj, všedním bojem o chléb uštváný, tu jako v tichý úkryt ochranný mé písně letí k Tobě motýl bílý.

Hle, andělé již hvězdy rozsvítili, jež plavcům nadějí jsou záchrany, když koráb, křídlem bouře zmitáný, po vlnách zrádných v jistou zkázu pílí.

Ó spáso má! I já jsem vetchou lodí, s níž moře v život nelítostně hraje a která v přístav neznámý se brodí.

Nuž vzejdi již! Pak nechať bouře laje, Tvá svatá zář mne jednou doprovodí, kam duše touží - v nadhvězdnaté kraje.

PAPEŽ MLUVÍ:

LEV XIII. v Encyklice Quod Apostolici Muneris, vydané 28. XII. 1878, v níž odsuzuje podvrtné nauky socialismu, komunismu a nihilismu, praví: "Státy jsou zakládány bez Boha, nezávisle na Jím ustanoveném řádu. Prohlašuje se, že veřejná moc nepochází od Boha, ale z lidu, který se považuje za oprostěna od jakéhokoliv Božího závazku... Nadpřirozené pravdy jsou prohlašovány za protivící se rozumu, a Stvořitel a Vykupitel lidstva je ignorován a vypuzen z universit a ze škol, a z lidského života vůbec... Není divu, že tam, kde se takové nauky hlásají a přijímají, není míru a pokoje ani v soukromém ani ve veřejném životě, ba že sama lidská společnost se přivádí na pokraj zničení..."

utrpení tohoto života v duchu zadostiučinění za naše hříchy; získávejme odpustky; modleme se za duše v očistci...
Lehké odpočinutí dej všem věrným zemřelým, ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají ve svatém pokoji. Amen.

MARIÁNSKÝ SLOUP: Právě před 39 roky, v neděli 3. listopadu 1918, byl od pražského davu, rozeštváného nevěreckými demagogy, stržen a zničen na Staroměstském náměstí v Praze, Mariánský sloup. Tento krásný štíhlý pomník Přechisté Neposkvrněné Panny, Nanebevzaté, nesoucí se a zvoucí k výšinám nebes, kde je naše pravá Vlast, byl postaven r. 1650 na poděkování Matce Boží za Její zřejmou pomoc, když v posledním roce třicetileté války r. 1648 katolická Praha, hájená většinou jen dobrovolníky, měšťany, studenty, kněžími, odolala útokům tří velkých vycvičených vojsk švédských. Na odčinění potupy Matce Boží učiněné a na vyprošení Její pomoci k osvobození naší Vlasti od komunistů byl, v Mariánském roce 1954, na americké Sázavě v Lisle, z darů našich exulantů a krajanů, postaven Mariánský sloup nový, posvěcený v Římě, který bude - až bude naše Vlast svobodná - převezen do Prahy.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ PRO MUŽE budou v Loyola Retreat House, Oakville, Ont. 22. XI. večer, až 24. XI. večer. Hlaste se u Cyrilometodějské Ligy v Kanadě, Hamilton, Ont.

třebách utíkatí o pomoc k duším v očistci, jak praví sv. Alfons, neboť duše v očistci jsou milovány od Boha a prosí za nás, když jim Bůh dá poznání naše potřeby a modlitby. Sladké a těchuplné je spojení, které víže živé s v Pánu zesnulými, jako ta svítící lampa, - praví kardinal Wiseman -, kterou staří věšivali na hrobech svých drahých, symbol to světla věčného....

Očistec bude pravděpodobně údělem jednoho každého z nás, kdo se snažíme žít podle svaté Víry, když zemřeme ve stavu milosti Boží. Pán Ježíš dal sv. Markétě Marii Alacocque poznat, že i její zpovědník sv. Claude la Colombiere byl několik hodin v očistci. - Jak si máme očistec ulehčiti? Varujme se hříchu; snášejme trpělivě